

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

נדה-תינוקות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הרואה יום אחד עשר, וטבלה לערב ומשמה, ב"ש אומר: מטמאין משכב ומושב, וחייבין בקרבן.	[בית שמאי]										◆	■
פטורים מן הקרבן.	בית הלל:										◆	■
טבלה ביום של אחריו ושמה את ביתה, ואח"כ ראתה, ב"ש אומרים: מטמאין משכב ומושב, ופטורין מן הקרבן.	[בית שמאי]										◆	■
ה"ז גרגרן.	בית הלל:										◆	■
ברואה בתוך י"א יום, וטבלה לערב ושמה - שטמאין משכב ומושב וחייבין בקרבן.	ומודים:										■	■
טבלה ביום של אחריו ושמה - ה"ז תרבות רעה, ומגנן ובעילתן תלוין.											■	
בטובלת לילה לזכה - שאינה טבילה.	ת"ר, ושורין: [ב"ה וב"ש]										■	
ברואה בתוך י"א יום, וטבלה לערב ושמה - שטמאה משכב ומושב, וחייבין בקרבן.	ושורין: [ב"ה וב"ש]										◆	■
לא נחלקו אלא ביום י"א יום שב"ש אומרים: מטמאין משכב ומושב וחייבין בקרבן.	[בית שמאי]										◆	■
פטורין מקרבן.	בית הלל:										◆	■
מ"ש יום י"א מיום תוך י"א? אם שיהו לו לטומאה לא ישוה לו לקרבן?	אמרו להן ב"ש לב"ה:										♣	
לא אם אמרת בתוך י"א יום - שכן יום שלאחריו מצטרף עמו לזיבה, תאמרו ביום י"א - שאין יום שלאחריו שצטרף עמו לזיבה.	אמרו להן ב"ה לב"ש:										!	◇
השוו מדותיכם, אם שיהו לו לטומאה - ישוה לו לקרבן, ואם לא שיהו לו לקרבן - לא ישוה לו לטומאה.	אמרו להם בית שמאי:										♣	
אם הביאנוהו לידי טומאה - להחמיר, לא נביאהו לידי קרבן - להקל. ועוד, מדבריתם אתם נושכין, שאתם אומרים, טבלה יום שלאחריו ושמה, ואח"כ ראתה - מטמא משכב ומושב, ופטורה מן הקרבן אף אתם השוו מדותיכם - אם שיהו לו לטומאה - ישוה לו לקרבן, ואם לא שיהו לו לקרבן - לא ישוה לו לטומאה אלא - להחמיר ולא להקל, הכא נמי - להחמיר ולא להקל.	אמרו להם ב"ה:										!	◇
משכבה ומושבה שבשני - ב"ש מטמאין, אע"פ שטבלה, אע"פ שלא ראתה. מאי טעמא - כיון דאילו חזיא - מטמאה, השתא נמי מטמא.	רב הונא:										■	◇
מאי קמ"ל? תנינא:	רב יוסף:										♣	◇
טבלה יום שלאחריו ושמה את ביתה, ואח"כ ראתה. ב"ש אומרים: מטמאה משכבות ומושבות ופטורה מן הקרבן	[תנן]										■	♣
ראתה - שאני.	רב כהנא:										!	◇
וכי ראתה מאי הוי? ראייה דנדה היא	רב יוסף:										♣	
רב כהנא הכי קא קשיא ליה, בשלמא היכא דראתה - גורנין ראייה דנדה אטו ראייה דזבה, אלא היכא דלא ראתה - מאי נגזר בה?	אביי לרב יוסף:										!	◇
הרואה ראייה אחת של זוב, ב"ש אומרים: כשומרת יום כנגד יום	ועוד, תנן: [בית שמאי]										◆	♣
כבעל קרי.	בית הלל:										◆	♣
המסיט את הראייה, ב"ש אומרים: תולין	ותניא: [בית שמאי]										◆	♣
מטהרין	בית הלל:										◆	♣
משכבות ומושבות שבין ראייה ראשונה לראייה שנייה, ב"ש - תולין	[בית שמאי]										◆	♣
מטהרין	בית הלל:										◆	♣
הרואה ראייה אחת של זוב, ב"ש אומרים כשומרת יום כנגד יום	וקתני רישא: [בית שמאי]										■	♣
אלמא: שומרת יום כנגד יום לב"ש תולין											♣	◇
לא תימא שומרת יום כנגד יום, אלא אימא כבעל שומרת יום כנגד יום.											!	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

		Talmud Navigator											
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
		מאן דאמר											
		נדה-תינוקות											
		מימרא											
מאי שנא איהו - דלא מטמא משכב ומושב, ומאי שנא איהו - דמטמא ליה?										ז		עב:	
איהו דלא שכחי ביה דמים - לא גזור ביה רבנן, איהו דשכחי בה דמים - גזור בה רבנן.										!	◇	עב:	
ומאי שנא משכב ומושב - דמטמא ליה, ומאי שנא בועל - דלא מטמא ליה?										ז		עב:	
משכב ומושב דשכחי - מטמא ליה, בועל דלא שכחי - לא מטמא.										!	◇	עב:	
טבלה יום שלאחריו ושמשא - הרי זו תרבות רעה, מגען ובעילתן תלויין.	תנן:									■	ז	◇	עב:
מאי לאו - דברי הכל היא?										ז		עב:	
לא, ב"ה היא.										!	◇	עב:	
וכי לזו אתם קורין תרבות רעה? והלא לא נתכוון זה אלא לבעול את הנדה	דתניא, אמרו להם בית שמאי לב"ה:									■	!	◇	עב:
נדה ס"ד?										ז		עב:	
אלא אימא לבעול את הזבה.										■		עב:	
זבה ס"ד?										ז		עב:	
אלא אימא לבעול שומרת יום כנגד יום.										■	◇	עב:	
עשירי רבי יוחנן אמר: עשירי כתשיעי, מה תשיעי - בעי שימור, אף עשירי - בעי שימור.	איתמר: [רבי יוחנן]										■	◇	עב:
עשירי כאחד עשר, מה אחד עשר - לא בעי שימור, אף עשירי - לא בעי שימור.	ריש לקיש:										■	◇	עב:
אפי' אתה מרבה בשמן בשמן כל היום כולו - איני שומע לך, אלא, חצי לוג שמן לתודה, ורביעית יין לנייר, ואחד עשר יום שבין נדה לנדה - הלכה למשה מסיני.	איכא דתני לה אהא - אמר לו רבי אלעזר בן עזריה לר"ע:										■	◇	עב:
מאי הלכה?											^		עב:
הלכה י"א.	רבי יוחנן:									!	◆	◇	עב:
הלכות אחד עשר.	ריש לקיש:									!	◆	◇	עב:
הלכה אחד עשר, אחד עשר הוא דלא בעי שימור - הא לאחריני עביד שימור.	רבי יוחנן:									■		עב:	
הלכות אחד עשר, לא אחד עשר בעי שימור, ולא שימור לעשירי הוי.	ריש לקיש:									■		עב:	
הני הלכות ניהו? הני קראי ניהו?										ז	◇	עב:	
יכול הרוואה ג' ימים בתחילת נדה רצופים תהא זבה, ומה אני מקיים (ויקרא ט"ו) אשה כי תהיה זבה דם יהיה זובה - ברוואה יום אחד, תלמוד לומר: (ויקרא טו) בלא עת נדתה סמוך לנדתה.	דתניא:									ז	◇	עב:	